

see de 7 betegnede Navne, er det ganske rigtigt, at de ligge indenfor Bogstavfølgen, idet Alphabetet er fulgt til W. Willabsen, hvorefter der kommer 7 Navne med forskjellige Begyndelsesbogstaver, der ere skrevne, som Enhver, der seer Listen, vil kunne sige sig selv paa samme Tid, med samme Haand og i det Hele i samme Liste som de øvrige Navne paa Valglisten, og Listen er underskrevet af Sogneforstanderskabet den 23de Februar, altsaa før den blev fremlagt, hvilket jo skal skee den 1ste Marts. Listen er som sagt underskrevet den 23de Februar og udgaaet heel og holden, saa Ingen kan see Andet, end at Sogneforstanderskabet vil have den anseet for at være udfærdiget denne Dag. Der kommer rigtignok en Tillægsliste paa 2 Medlemmer, som først fylde 30 Navn senere og altsaa skal opføres paa en saadan, hvilken ogsaa er ført under disse 7 Navne og underskrevet den 23de Februar. Naar det nu stiller sig saaledes og Herr Høllmer lader Herr Becker berette Folkethinget, at disse 7 Medlemmer ere tilførte, efterat Listen havde fremligget og efterat de 3 Dages Frist var udløben, er det klart, at her maa være en Mislighed tilstede, jeg siger ikke, at det er en Bevidst, thi det veed man ikke, men en Mislighed maa være tilstede. De to Erklæringer, der her foreligge, kunne ikke forenes, nemlig Valglisten paa den ene Side og dette Brev paa den anden Side; — der er en bestemt Modstrid imellem dem. Efterat dette forelaa, kom Udvalget til det Resultat, som det ærede Thing vil have seet af dets Indstillinger, og man troer ikke at kunne komme til noget andet. Her for det ærede Thing at staae og demonstrere, om den eller den Stemme er gyldig eller ikke gyldig, vilde være en meget uhyggelig og precair Sag, hvorom det desuden var vanskeligt for Thingets ærede Medlemmer at danne sig en Mening, eftersom Oplysningerne kunde gives i det Dieblit, en saadan Forhandling førtes her, og Udvalget blev derfor enigt om at foreslaae Anerkjendelsen af Valget udsat; men derimod, eftersom det viste sig, at der fandtes saameget Urigtigt i denne Valgkreds fra dette Valg, og efterat man fra Dag til Dag fik flere Beviser paa, at Saadant fandtes, besluttede man at anbrage paa, at der maatte foretages en gennemgribende

alvorlig Undersøgelse af Alt, hvad der staaer i Forbindelse med dette Valg, for at det kan komme for en Dag, hvorledes man troer at kunne oingaaes med de forskjellige Handlinger, der ere paalagte de communale Autoriteter og Andre med Hensyn til Valgene. Det er altsaa Udvalgets første Indstilling, at der andrages paa, at Indenrigsministeren vil foranledige udnævnt en Commission, bestaaende af 2 Medlemmer, til at undersøge Alt, hvad der staaer i Forbindelse med dette Valg. Det er naturligt, at Udvalget ikke har nogen Berettigelse eller har villet tænke paa at bestemme Noget for den vedkommende Minister med Hensyn til hvem han maatte vælge at udnævne til denne Commissions Medlemmer, men saameget har det imidlertid i sit Slutningsmøde troet at maatte udtale, at det ikke var ønskeligt, om Dyrighedspersonen i Frederiksfund blev valgt til Medlem af denne Commission, idet han, efter hvad der foreligger, har vist overordentlig stor Sver i en Retning, medens han ikke har vist den fornødne Sver, da han som undersøgende Dyrighed skulde meddele Oplysninger, idet han har oplyst Noget uden at gaae til bunds i Sagen eller gaae videre i Undersøgelsen, da han fandt, at der var nogen Urigtighed tilstede. Dernæst har Udvalget meent, ikke at gaae udover sin Berettigelse ved at udtale et Ønske om, at idetmindste eet af Commissionens Medlemmer maatte blive taget af Folkethingets Midte, og endelig for det Tredie har Udvalget den Formening, at det vilde være ønskeligt, om den ærede Minister, forsaavidt han gik ind paa Indstillingen, ikke vil vælge til denne Commission noget af de Medlemmer, der have været i det nærværende Udvalg, idet dets Medlemmer allerede ved de forskjellige Forhandlinger om denne Sag ere komne til at danne sig en bestemt Mening for eller imod, som man ikke fandt det ønskeligt at overføre i den undersøgende Commission. — Det andet Indstillingspunkt gaaer ud paa, at efter foretagen Undersøgelse Commissionens Protokoll maa meddeles Folkethinget. Det er imidlertid ikke Udvalgets Mening, at det behøver at være den originale Protokoll; thi forsaavidt man tænker sig, at der efter Undersøgelens Tilendebriugelse skulde anlægges Sag, hvorved den originale Protokoll